

392

Besluit van 16 juni 1983, houdende wijziging van het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerden Ziekenfondswet

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 23 maart 1983, DG Vgz/VKG/VZ, no. 151857;

Gelet op de artikelen 3, eerste lid, onder b, 5, derde lid, 15, derde, vierde en vijfde lid, 17 en 18 van de Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392);

Gehoord de Ziekenfondsraad;

De Raad van State gehoord (advies van 25 mei 1983, nr. W 13.83.0197/29.3.20.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 8 juni 1983, DG Vgz/VKG/VZ, no. 155169;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1965, 638)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel d wordt gelezen:

«d. degene, die zijn woonplaats hier te lande heeft en die op grond van de arbeidsvoorwaarden, verbonden aan de dienstbetrekking ter zake waarvan hij verplicht verzekerd was ingevolge het bepaalde onder c, dan wel op grond van een uitkeringsregeling wegens werkloosheid of ontslag, ter zake waarvan hij verplicht verzekerd was ingevolge het bepaalde onder f,

1. uitkering wegens ziekte, zwangerschap of bevalling ontvangt, dan wel
2. recht heeft op een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%».

2. Onderdeel e wordt als volgt gewijzigd:

De punt-komma achter het gestelde in onderdeel e wordt vervangen door een punt. Toegevoegd wordt:

«Onder uitkering ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening wordt niet verstaan een loonsuppletie ingevolge Hoofdstuk IIIa van die Wet, tenzij degene die een zodanige uitkering ontvangt ingevolge het bepaalde bij of krachtens artikel 3 van de Ziekenfondswet verzekerd is;»

3. Onderdeel f wordt gelezen:

«f. degene, die zijn woonplaats hier te lande heeft en anders dan krachtens de Werkloosheidswet dan wel de voorziening en regelingen genoemd onder e en g, een uitkering of wachtgeld ter zake van werkloosheid of ontslag ontvangt op grond van een van rijkswege vastgestelde regeling dan wel op grond van de arbeidsvoorwaarden verbonden aan de dienstbetrekking ter zake waarvan hij verplicht verzekerd was ingevolge het bepaalde onder c dan wel uitsluitend in verband met overschrijding van de voor de verplichte ziekenfondsverzekering geldende loongrens niet verzekerd was ingevolge het bepaalde onder c.

Met een uitkering als bedoeld in de vorige alinea wordt gelijkgesteld een overbruggingsuitkering welke aan een gewezen werknemer van de steenkolenmijnindustrie is toegekend op grond van de regeling inzake aanvullende voorzieningen in het kader van artikel 4 van de beschikking nr. 3-65 van de Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal van 17 februari 1965, welke op 19 april 1967 door de vereniging «De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg» is vastgesteld;»

4. In onderdeel l wordt voor «het zevende lid van artikel 4 van de Ziekenfondswet» gelezen: «artikel 4, zestiende lid, sub a, van de Ziekenfondswet.»

5. In onderdeel m wordt voor «het zevende lid van artikel 4 van de Ziekenfondswet» gelezen: «artikel 4, zestiende lid, sub a, van de Ziekenfondswet.»

6. In onderdeel r vervalt de zinsnede «, de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt».

B

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tiende lid wordt gelezen:

«10. Het bepaalde in artikel 1, onder d, sub 2, onder i, voor zover dit betrekking heeft op degene die arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt, alsmede onder j, k, l, m, n, r, t, u, v en w, is niet van toepassing op degene, die krachtens een arbeidsverhouding deelnemer is aan een door Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan te wijzen publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren en die aan deze ziektekostenregeling recht kan ontlenen op geneeskundige verzorging of op een vergoeding van kosten van geneeskundige verzorging».

2. Toegevoegd wordt een elfde lid, luidende:

«11. Het bepaalde in artikel 1 is – tenzij anders bepaald – niet van toepassing op degene, die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt».

C

Na artikel 2 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

«Artikel 2a

Waar ingevolge dit besluit voor de verzekering als voorwaarde wordt gesteld dat betrokkene zijn woonplaats hier te lande heeft, is deze voorwaarde niet van toepassing op degene die buiten het Rijk woont op het grondgebied van een staat waar hij hetzij krachtens Verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen, hetzij krachtens een verdrag recht heeft op verstrekkingen, welke in beginsel worden verleend ten laste van de Algemene Kas bedoeld in artikel 71 van de Ziekenfondswet.»

D

Na artikel 4 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

«Artikel 4a

1. Voor de verzekering van degenen, bedoeld in artikel 1, onder d, sub 2, die een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering ontvangen, wordt over de uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering een premie geheven tot het krachtens artikel 15, eerste lid, van de Ziekenfondswet vastgestelde percentage. Daarbij wordt mede als uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering aangemerkt de vakantie-uitkering alsmede de aanspraken krachtens een andere wettelijke regeling waarmee bij de vaststelling van het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering rekening wordt gehouden, voor zover over het bedrag van die aanspraken niet reeds premie voor de verplichte ziekenfondsverzekering wordt geheven.

2. Het bepaalde in artikel 9, tweede lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering is van overeenkomstige toepassing.

3. Voor de toepassing van dit artikel is artikel 15, derde, vierde en vijfde lid, van de Ziekenfondswet van overeenkomstige toepassing, waarbij de uitkering als bedoeld in het eerste lid als loon wordt aangemerkt en het orgaan dat de uitkering doet als werkgever wordt beschouwd van degene, bedoeld in artikel 1, onder d, sub 2.

4. Onze Minister kan voorschriften geven met betrekking tot de vaststelling, de invordering, de afdracht en de verantwoording van de premie.»

E

Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

Aan het tweede lid wordt een alinea toegevoegd, luidende:

«Voor de toepassing van de vorige volzin worden de uitkering en het loon van degene die verzekerd is ingevolge artikel 1, onder e, van dit besluit uit hoofde van een loonsuppletie als bedoeld in hoofdstuk IIIa van de Wet Werkloosheidsvoorziening en die gelijktijdig verzekerd is ingevolge artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet, samengeteld.»

F

In artikel 5a, vijfde lid, tweede volzin, wordt tussen de woorden «wordt» en «aangemerkt» ingevoegd: «, behoudens in door Onze Minister te bepalen uitzonderingsgevallen,».

G

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt gelezen:

«1. Voor de verzekering van degenen, bedoeld in artikel 1, onder j, wordt van de uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering welke de verzekerde heeft genoten in het tijdvak waarover de betaling loopt een premie geheven tot het krachtens artikel 15, eerste lid, van de Ziekenfondswet vastgestelde percentage.»

2. Het vijfde lid wordt gelezen:

«5. Het orgaan dat de arbeidsongeschiktheidsuitkering doet, houdt de helft van de premie, bedoeld in het eerste lid, in op de uitkering.»

H

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt gelezen:

«1. Voor de verzekering van degenen, bedoeld in artikel 1, onder k, wordt van het uit te betalen pensioen of de uit te betalen periodieke uitkering een premie geheven tot het krachtens artikel 15, eerste lid, van de Ziekenfondswet vastgestelde percentage.»

2. Het vierde lid wordt gelezen:

«4. Het orgaan, belast met de uitbetaling van het pensioen of de periodieke uitkering, houdt de helft van de premie, bedoeld in het eerste lid, in op het pensioen of de periodieke uitkering.»

I

In artikel 10 wordt na «onder d,» ingevoegd: «sub 1,».

J

Artikel 12a wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt gelezen:

«1. Voor de verzekering op grond van de arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet van degenen, bedoeld in artikel 1, onder u, alsmede voor de verzekering van degenen, bedoeld in artikel 1, onder v, wordt van de uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering welke de verzekerde heeft genoten in het tijdvak waarover de betaling loopt, een premie geheven tot het krachtens artikel 15, eerste lid, van de Ziekenfondswet vastgestelde percentage.»

2. Het vierde lid wordt gelezen:

«4. Het orgaan dat de arbeidsongeschiktheidsuitkering doet, houdt de helft van de premie, bedoeld in het eerste lid, in op de uitkering.»

K

Artikel 12b wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt gelezen:

«1. Voor de verzekering van degenen, bedoeld in artikel 1, onder w, wordt van het uit te betalen pensioen een premie geheven tot het krachtens artikel 15, eerste lid, van de Ziekenfondswet vastgestelde percentage.»

2. Het vierde lid wordt gelezen:

«4. Het Algemeen burgerlijk pensioenfonds, bedoeld in artikel L 1 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, houdt de helft van de premie, bedoeld in het eerste lid, in op het pensioen.»

L

Artikel 13 vervalt.

M

Artikel 15 wordt als volgt gewijzigd:

1. in het eerste lid vervalt het gestelde onder c, i en j en wordt de punt-komma achter het gestelde onder h vervangen door een punt;

2. in het tweede lid wordt beide keren voor «a-c,» gelezen «a en b«;

3. in het derde lid wordt de komma achter «vergoeding van kosten van geneeskundige verzorging» vervangen door een punt en vervalt de rest van de volzin;

4. het vierde lid vervalt.

N

Artikel 16, vierde lid, vervalt.

O

Artikel 17 vervalt.

P

De artikelen 18 en 19 worden vernummerd tot 17 en 18.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt voor wat betreft artikel I, onder A, sub 4 en 5, alsmede onder G, H, J en K terug tot 1 januari 1983.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 3 maart 1979, Stb. 126.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 16 juni 1983

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

Uitgegeven de *zestiende* augustus 1983

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Algemeen gedeelte

Daarop bij brief van 18 december 1978 geattendeerd door de Algemene Rekenkamer heeft de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken in zijn brief van 11 juli 1979 gewezen op een leemte in de bepalingen van het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1965, 638) – hierna te noemen het Aanwijzingsbesluit – voor wat betreft de verplichte ziekenfondsverzekering van bepaalde categorieën gewezen arbeidscontractanten uit de overheidssector. Het betreft hier personen die een uitkering genieten ingevolge artikel 32c, eerste, derde en vierde lid, van het Arbeids-overeenkomstenbesluit (AOB). Voornoemde artikelleden hebben betrekking op gewezen arbeidscontractanten die een uitkering ontvangen wegens ziekte dan wel – in verband met langdurige arbeidsongeschiktheid – een uitkering ontvangen overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO). Desgevraagd heeft de Ziekenfondsraad hierover op 20 december 1979 een advies uitgebracht. Daarin wordt geadviseerd het Aanwijzingsbesluit te wijzigen in die zin, dat vorenbedoelde – gewezen – arbeidscontractanten, die tijdens hun actieve periode op grond van artikel 1, onder c, verplicht verzekerd waren, weer onder de verplichte ziekenfondsverzekering worden gebracht. De Ziekenfondsraad wijst er voorts op dat het Aanwijzingsbesluit thans ook niet voorziet in de verplichte ziekenfondsverzekering van diegenen die als verplicht verzekerden zijn aangewezen in artikel 1, onder f, van voornoemd besluit, indien zij ingevolge de voor hen geldende wachtgeldregeling een uitkering ontvangen wegens ziekte dan wel – in geval van langdurige arbeidsongeschiktheid – een uitkering ontvangen, berekend overeenkomstig de normen van de WAO. Het bepaalde in artikel I, onder A, sub 1, heeft hierop betrekking.

Daar het niet de bedoeling is dat uitsluitend de loonsuppletie ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening rechtsgrond vormt voor verplichte ziekenfondsverzekering, wordt in de wijziging ingevolge artikel I, onder A, sub 2, terzake een bepaling opgenomen.

De wijzigingen, vervat in artikel I, onder A, sub 3, 4 en 5 worden toegelicht in de artikelsgewijze toelichting.

Het verdient aanbeveling ook de langdurig arbeidsongeschikten als bedoeld in het in artikel I, onder A, gewijzigde artikel 1, onder d, sub 2, van het Aanwijzingsbesluit van de verzekeringsplicht ingevolge de Ziekenfondswet uit te zonderen indien zij deelnemer zijn aan een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren. Deze uitzondering is geregeld in de bepaling van artikel I, onder B, sub 1, welke bepaling tevens een redactionele wijziging van ondergeschikt belang inhoudt. Tevens wordt in het desbetreffende artikelonderdeel (sub 2) aan artikel 2 van het Aanwijzingsbesluit een lid toegevoegd; hiermede wordt rechtsgelijkheid gecreëerd tussen verplicht verzekerde werknemers en diegenen die ingevolge de bepalingen van het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerd zijn voor wat betreft de beëindiging van de verplichte verzekering bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd.

Het in artikel I, onder C, ingevoegde nieuwe artikel 2a voorziet in de mogelijkheid tot het verlenen van verstrekkingen ingevolge de Ziekenfondswet in Nederland ten behoeve van op grond van het Aanwijzingsbesluit verzekerden die buiten Nederland wonen. Voor een nadere toelichting zij verwezen naar de artikelsgewijze toelichting.

Het bepaalde in artikel I, onder D, voorziet in de premieheffing voor de verzekering van diegenen die ingevolge het bepaalde in artikel 1, onder d, sub 2, van het Aanwijzingsbesluit als verplicht verzekerden worden aangewezen.

De wijziging in artikel I, onder E, is gericht op de gewenste samentelling van loon en loonsuppletie met het oog op de premiemaximering.

In het besluit van 20 juni 1978, nr. 53041 (Stcrt. 1979, 120) van de Minister van Sociale Zaken is voorzien in een regeling voor vervroegde uittrekking uit het arbeidsproces van ex-mijnwerkers.

In zijn advies van 25 oktober 1979 wijst de Ziekenfondsraad er op, dat de ex-mijnwerkers die van voornoemde regeling gebruik wensen te maken uit verschillende bedrijfstakken afkomstig kunnen zijn. Velen van hen zullen immers na de beëindiging van hun werkzaamheden in de mijnen een andere werkring hebben aanvaard, als gevolg waarvan overeenkomstig het bepaalde in artikel 5a van het Aanwijzingsbesluit het uitkeringsorgaan, de Stichting Beheer Pensioenfondsen AZL, voor wat betreft de afdracht van de voor deze personen verschuldigde premie van de verplichte ziekenfondsverzekering met een veelheid van bedrijfsverenigingen contacten zou moeten onderhouden. Het bepaalde in artikel I, onder F, beoogt te bewerkstelligen dat deze contacten kunnen worden beperkt tot slechts één bedrijfsvereniging, de Bedrijfsvereniging voor de Mijnindustrie. In de toelichting op dat artikelonderdeel wordt hierop nader ingegaan.

De onderdelen G, H, J en K van artikel I houden verband met het vervallen per 1 januari 1983 van de arbeidsongeschiktheidsaftrek bedoeld in artikel 20 van de Wet op de loonbelasting 1964. Voor een nadere toelichting op de onderdelen I en L tot en met O, wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onder A, sub 1

De wijziging van artikel 1, onder d, is tweeledig; in de eerste plaats worden naast degenen die op grond van het bepaalde in artikel 1, onder c, verplicht verzekerd waren en die in het genot zijn van een uitkering wegens ziekte, zwangerschap of bevalling óók als verplicht verzekerden aangewezen overeenkomstige personen die verplicht verzekerd zijn ingevolge het bepaalde in artikel 1, onder f. Voorts worden beide vorenbedoelde categorieën van personen als verplicht verzekerden aangewezen indien zij recht hebben op een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid, overeenkomende met een uitkering krachtens de WAO, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%. Hiermede is de rechtspositie van deze – gewezen – arbeidscontractanten voor wat betreft de verplichte ziekenfondsverzekering geregeld overeenkomstig die van werknemers – niet zijnde arbeidscontractanten – die een uitkering genieten ingevolge de Ziektewet of de WAO.

Artikel I, onder A, sub 3

Nu ingevolge het Koninklijk besluit van 4 december 1979 (Stb. 768) het krachtens artikel XIV van de wet van 20 juli 1967 (Stb. 396) getroffen overgangsrecht is beëindigd dient, ten einde de verplichte ziekenfondsverzekering van diegenen op wie vorenbedoeld overgangsrecht van toepassing was veilig te stellen, de desbetreffende bepaling van het Aanwijzingsbesluit te worden herzien. Het onderhavige artikelonderdeel voorziet hierin.

Artikel I, onder A, sub 4 en 5

Deze wijzigingen vloeien voort uit een recente wijziging van artikel 4 van de Ziekenfondswet.

Artikel I, onder A, sub 6

Voor een toelichting op dit artikelonderdeel wordt verwezen naar de toelichting op artikel I, onder B, sub 2.

Artikel I, onder B, sub 1

Artikel 2, tiende lid, van het Aanwijzingsbesluit, bevat een uitzondering van de verplichte ziekenfondsverzekering van bepaalde categorieën uitkeringsgerechtigden die krachtens hun arbeidsverhouding deelnemers

zijn aan een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren. Dit betreft uitkeringen van in het algemeen langere duur. Hoewel deze gevallen zich in de onderhavige groepering nauwelijks zullen kunnen voordoen, verdient het toch aanbeveling om – analoog aan de uitzondering van WAO-gerechtigden – in dit artikellid ook een uitzonderingsbepaling op te nemen ten aanzien van de arbeidsongeschikten als bedoeld in artikel 1, onder d, sub 2.

Artikel I, onder B, sub 2

Sedert 1 januari 1980 zijn werknemers van 65 jaar en ouder niet meer verzekerd ingevolge de Ziektewet. Op grond van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet, betekent dit, dat met ingang van voornoemde datum deze werknemers eveneens zijn uitgezonderd van de verplichte ziekenfondsverzekering. Daar er geen enkele aanleiding bestaat ten aanzien van diegenen die op grond van het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerd zijn op dit stuk een ander regime toe te passen dan ten aanzien van werknemers, wordt met het onderhavige artikelonderdeel beoogd de gewenste rechtsgelijkheid te creëren. De daarin opgenomen zinsnede «tenzij anders is bepaald» is nodig, omdat ten aanzien van een drietal groeperingen die in artikel 1 van het Aanwijzingsbesluit als verplicht verzekerd worden aangewezen (dit betreft de onderdelen k (invaliditeitspensioen NS), t (gepensioneerde mijnwerkers) en w (invaliditeitspensioen ABP)) de verplichte verzekering eindigt met ingang van de eerste dag van de maand waarin de leeftijd van 65 jaar wordt bereikt. In verband met deze algemene bepaling kunnen in artikel 1, onderdeel r, de zinsnede «, de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt» vervallen (Artikel I, onder A, sub 6).

Artikel I, onder C

Het Aanwijzingsbesluit stelt voor de verzekering in het algemeen als voorwaarde dat de betrokkene in Nederland woonachtig is.

In de EEG-verordeningen inzake sociale zekerheid alsmede in de op deze materie betrekking hebbende verdragen waarbij Nederland partij is, wordt deze voorwaarde als regel opgeheven ten aanzien van de hierbedoelde personen die op het grondgebied van de verdragspartner wonen. Aan hen wordt in deze gevallen een recht op medische verzorging in hun woonland toegekend welke verzorging door de verzekeringsorganen van het woonland wordt verleend ten laste van de Nederlandse ziekenfondsverzekering. Met het oog op het eventueel inroepen van medische zorg in Nederland, bij voorbeeld tijdens een vakantie alhier, alswel de op betrokkenen toe te passen Ziekenfondswetbepalingen inzake de premieheffing en het beroepsrecht, is het van belang buiten discussie te stellen dat de betrokkenen, ook al wonen zij niet in Nederland, toch volwaardige ziekenfondsverzekerden zijn. De onderhavige bepaling strekt er toe iedere twijfel daaromtrent uit te sluiten.

Artikel I, onder F

De ondergetekende onderschrijft de mening van de Ziekenfondsraad, verwoord in zijn advies van 25 oktober 1979, dat uit een oogpunt van doelmatigheid en controle de contacten die het uitkeringsorgaan van de vervroegde uittredingsregeling voor ex-mijnwerkers – i.c. de Stichting Beheer Pensioenfondsen AZL – op het stuk van de premie afdracht voor de verplichte ziekenfondsverzekering van degenen die van vorenbedoelde uittredingsregeling gebruik maken, met uitvoeringsorganen der sociale verzekering moet onderhouden, beperkt dienen te worden tot slechts één bedrijfsvereniging en wel de Bedrijfsvereniging voor de Mijnindustrie. De onderhavige bepaling schept voor de Minister van Welzijn, Volksgezondheid

en Cultuur de mogelijkheid bij ministerieel besluit te bepalen dat voor de toepassing van artikel 5a van het Aanwijzingsbesluit, in afwijking van het bepaalde in het vijfde lid, tweede volzin, van dat artikel, voor de verplicht verzekerde ex-mijnwerker die een uitkering geniet ingevolge eerderbedoelde vervroegde uittredingsregeling de Bedrijfsvereniging voor de Mijnindustrie wordt aangemerkt als uitvoeringsorgaan in de zin van de Organisatiewet Sociale Verzekering. Een dergelijk ministerieel besluit kan overigens eerst worden gerealiseerd nadat het onderhavige besluit rechtskracht heeft verkregen.

Artikel I, onder G en H, J en K

In verband met het vervallen van de arbeidsongeschiktheidsaftrek in artikel 20 van de Wet loonbelasting 1964, dienen de desbetreffende artikelen van het Aanwijzingsbesluit dienovereenkomstig te worden herzien.

Artikel I, onder I

Artikel 10 van het Aanwijzingsbesluit bepaalt in welke gevallen geen premie voor de verplichte ziekenfondsverzekering verschuldigd is. Deze bepaling beoogt de uitkering wegens ziekte aan onder andere de uitkeringsgerechtigden als bedoeld in artikel 1, onder d, van voornoemd besluit gelijk te stellen met het wettelijk ziekgeld krachtens de Ziektewet, waarover geen ziekenfondspremie verschuldigd is. Nu ingevolge het bepaalde in artikel I, onder A, de verzekeringsplicht van degenen die een uitkering genieten overeenkomstig de normen van de WAO eveneens in artikel 1, onder d (sub 2) van het Aanwijzingsbesluit wordt geregeld, dient in artikel 10 van dat besluit de premievrijstelling te worden beperkt tot de verzekerde bedoeld in artikel 1, onder d, sub 1.

Artikel I, onder L

Artikel 13 van het Aanwijzingsbesluit heeft slechts betekenis gehad tot 6 weken na de datum van inwerkingtreding van de Ziekenfondswet, zijnde 1 januari 1966. Op grond van dit artikel werd degene, wiens medeverzekering krachtens het Ziekenfondsenbesluit door overlijden van de hoofdverzekerde tussen 19 november 1965 en 1 januari 1966 was beëindigd, geacht medeverzekerd te zijn geweest krachtens artikel 4 van de Ziekenfondswet. Hierdoor werd bereikt, dat gedurende maximaal 6 weken na 1 januari 1966 verplichte verzekering op grond van artikel 1, onder n, kon worden aangenomen. Derhalve kan dit artikel vervallen.

Artikel I, onder M, N en O

Deze wijzigingen zijn het gevolg van het feit dat de in artikel 15, eerste lid, onder c, bedoelde uitkeringen niet meer voor kunnen komen, c.q. dat de in vorenbedoeld artikellid, onder i en j bedoelde wet onderscheidenlijk regeling inmiddels reeds lang hun rechtskracht hebben verloren.

De Wet overgangsregeling Ziektewet bevatte namelijk een overgangsregeling voor de ingevolge de oude Ziektewet toegekende ziekgeld-uitkeringen gedurende een jaar. Deze wet was derhalve op 1 juli 1968 uitgewerkt.

De Militaire Ziekgeldregeling is in 1972 vervangen door de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, zij het dat deze wet een overgangsregeling bevat ten aanzien van die gevallen, waarin op het tijdstip van de inwerkingtreding daarvan reeds een uitkering was toegekend ingevolge de Militaire Ziekgeldregeling. Ook deze overgangsregeling is inmiddels reeds lang uitgewerkt.

De desbetreffende bepalingen in artikel 15 kunnen derhalve vervallen. De onder N en O voorgestelde wijzigingen vloeien uit het voorgaande voort.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden